

[Kyed.]

Parti stillede Forslag. Den højtærede Landbrugsminister udtalte den Gang under Behandlingen af det paagældende Forslag, at det kunde opfattes som dækkende over 3 Hovedpunkter: det ene Hovedpunkt var Nedsættelse af Udvalg, det andet var Pantegældens Overførelse til løs Gæld, det tredje var Laan til Afvikling af den alt for tryk-kende Gæld. Og hvad siger nu den højtærede Landbrugsminister, det daværende ærede Medlem og Ordfører for det socialdemokratiske Parti, om dette Forslag, som det ærede Medlem Hr. Holdgaard berørte i Gaar? Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et kort Citat. Det findes Sp. 3700 i Rigsdagstidenden for 1926—27.

Efter at have refereret, at der var blevet behandlet et Forslag her i Folketinget om en Akkordordning, et Forslag, som 3 Partier havde givet deres Tilslutning til, men et Parti ikke, nemlig de Radikale, siger daværende Medlem Hr. Bording:

„men i Udvalget gjorde man sig Anstrengelser for at naa det bedst mulige Resultat, og det forekommer mig ogsaa, at det Resultat, Forhandlingerne førte til, var godt“.

I Gaar var det ærede Medlem Hr. Holdgaard ivrig for at forklare, at det Resultat, man kom til fra de 3 Partiers Side, var meget daarligt, nemlig den Akkordlov, der den Gang kom frem. Daværende ærede Medlem Hr. Bording fortsatte:

„Jeg tvivler meget om, at den Sammensætning, som de Radikale nu foreslaar, vil virke bedre, og i hvert Fald forekommer det mig, som sagt, at hvis de Radikale vilde have haft noget ud af det, havde det været mere formaals-tjenligt, om de havde ydet deres positive Indsats, da Regeringens Forslag var til Behandling, end nu at komme med deres eget Forslag bagefter.“

Se det var Opfattelsen vedrørende det ene Hovedpunkt i de Radikales Forslag. Om det andet Hovedpunkt, det, som daværende Medlem Hr. Bording betegnede som Pantegældens Overførelse til løs Gæld, sagde daværende ærede Medlem Hr. Bording følgende — det findes Sp. 3701 —:

„Angaaende den Maade, hvorpaa de Radikale ønsker dette Forhold ordnet, skal jeg sige, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være noget betænkeligt at gaa ind paa den Ordning, her foreslaas.“

Og angaaende den tredje Afdeling

i dette store Forslag sagde daværende Medlem Hr. Bording:

„I det hele taget er jeg noget bange for, at den Laangivning, her er Tale om, i nogen Grad, hvad ogsaa andre Talere har været inde paa, kan komme til at opretholde Gældsbyrden, idet den jo sikrer Kreditorernes Pant i Ejendommene, saa de bedre kan blive dækket, og det vil sige, at man kommer til at hjælpe Kreditorerne i Stedet for Debitorerne. Det er jeg betænkelig ved, og det maa man i alt Fald sikre sig imod.“

Se, det havde været meget naturligt, om det ærede Medlem Hr. Holdgaard havde citeret alt dette for at bevise, hvorledes et andet Parti i denne Sal end Venstre havde stillet sig til det Forslag, der den Gang var fremsat. Selvfølgelig skal jeg ikke paa nogen Maade forsøge at borttage eller gøre Skaar i den Selvlæde, det ærede Medlem Hr. Holdgaard gav Udtryk for i Gaar, da han sagde, at han var stolt af at være Formand for Husmandsforeningerne. Jeg vil kun sige, at jeg haaber, denne Stolthed er gensidig.

Jeg skal derefter henvende mig til den højtærede Landbrugsminister.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom i Gaar med en Udtalelse om, at der hvilede en fredelig Stemning over Behandlingen af dette Forslag her. Ja, og det haaber jeg; den højtærede Landbrugsminister er glad ved, og jeg maa sige, at naar det er Tilfældet, er det, fordi Forslaget er bygget paa et saa sagligt Grundlag, som det er. Den højtærede Landbrugsminister fastholdt, at Forslaget betyder en Rentelettelse for Landbruget, og vilde ikke give mig Ret i, at man ikke kan sige, at dette Forslag er en Rentelettelse i al Almindelighed for Landmændene. Det er en Udsættelse, et Forslag om Moratorium for de Landmænd, der er kørt fast, men Rentelettelse i Almindelighed for Landbruget findes der intet om i Forslaget. Det er ogsaa ganske naturligt, for det er, som sagt, kun et Forslag om Moratorium for dem, der kan falde ind under Tvangsakkord. Jeg ved vel, at Gældsstiftelsen i Landbruget er steget gennem Aarene; Vurderingen af Landejendomme var jo i 1909 2 868 Millioner og Panteobligationsgælden 1 417 Millioner, og i 1926 var Vurderingssummen steget til 6 101 Millioner og Pantegælden til 3 032 Millioner. Det vil med andre Ord sige, at Forholdet: Pantegælden = Halvdelen af Vurderingssummen, holdt sig gennem Aarene. Og hvis man gaar andre Ejendomme igennem, indenfor Byerne